

POSTANOWIENIE Z DNIA 10 LISTOPADA 2010 R.

IV KO 127/10

Charakter przyczyny wyłączenia sędziego na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. świadczy o tym, że ocena jej zaistnienia powinna zostać dokonana na czas orzekania w sprawie, gdyż – *rebus sic stantibus* – może w dalszym postępowaniu stracić na aktualności. Tym samym, wyłączenie sędziego od rozpoznania apelacji w określonej sprawie nie oznacza, że po przekazaniu tej sprawy do ponownego rozpoznania jest on także wyłączony od orzekania w kwestiach procesowych jakie ujawnią się w toku dalszego postępowania.

Przewodniczący: sędzia SN T. Grzegorzczak.

Sędziowie SN: J. Dołty, D. Świecki (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy w sprawie Elżbiety L. i innych, oskarżonych o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i in., po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 listopada 2010 r. wniosku Sądu Rejonowego w D. w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił wniosku **n i e u w z g l ę d n i ć.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 października 2010 r. Sąd Rejonowy w D. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie niniejszej sprawy do rozpo-

znania innemu sądowi równorzędnemu – w trybie art. 37 k.p.k. Jako przesłankę zastosowania tego przepisu Sąd wnioskujący podniósł, że sprawa została przekazana do rozpoznania temu Sądowi w związku z postanowieniem Sądu Okręgowego w T. z dnia 7 kwietnia 2010 r. o wyłączeniu od jej rozpoznania sędziów Sądu Rejonowego w T. W ocenie Sądu występującego krytycznie należy odnieść się do tego postanowienia, zważywszy że w jego wydaniu uczestniczył sędzia, który uprzednio sam został wyłączony od orzekania w tej sprawie, co podważa wiarygodność wymiaru sprawiedliwości, a więc i godzi w jego dobro.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w D. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu nie mógł zostać uwzględniony, albowiem art. 37 k.p.k. nie stanowi podstawy do występowania do Sądu Najwyższego o skontrolowanie prawidłowości czynności podejmowanych przez sądy w kwestii właściwości i ewentualne korygowanie nieprawidłowych bądź niesprawiedliwych w tym przedmiocie decyzji. Tego bowiem domaga się Sąd występujący, kwestionując zasadność i dopuszczalność decyzji podejmowanych przez Sąd Okręgowy w T., tak w kwestii wyłączenia od rozpoznania sprawy wszystkich sędziów Sądu Rejonowego w T., jak i co do brania udziału w jej wydaniu przez sędziego tego Sądu, pomimo wcześniejszego wyłączenia go od rozpoznania tej sprawy przez Sąd Apelacyjny w K.

W związku z tym należy stwierdzić, że kwestia zasadności wyłączenia sędziów Sądu Rejonowego w T., budzi wątpliwości w zakresie prawidłowości procedowania w tym przedmiocie z uwagi na wyłączenie sędziów na podstawie złożonych oświadczeń, a nie w związku z wydaniem decyzji procesowych o wyłączeniu konkretnych sędziów. Nie można bowiem wyłączyć sędziego „na przyszłość” od rozpoznania sprawy, jeżeli nie został on wyznaczony do jej rozpoznania. Jednakże z tego powodu, wskazany przez

Sąd Rejonowy w D. tryb przekazania sprawy na podstawie art. 37 k.p.k., jak należy wnioskować, z powrotem do Sądu Rejonowego w T., nie jest możliwy.

Natomiast w kwestii wydania orzeczenia przez sędziego Sądu Okręgowego w T. w przedmiocie wyłączenia sędziów Sądu Rejonowego w T. i przekazania sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w D., to należy stwierdzić, że pomimo wcześniejszego wyłączenia tego sędziego od rozpoznania sprawy przez Sąd Apelacyjny w K., nie doszło do naruszenia art. 41 § 1 k.p.k. Zauważyć bowiem trzeba, że zmienił się układ procesowy w związku z uchyleniem wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania sądowi właściwemu na zasadach ogólnych. Postanowienie Sądu Apelacyjnego w K. o wyłączeniu sędziów Sądu Okręgowego w T. wydane bowiem zostało w związku z koniecznością rozpoznania apelacji przez ten Sąd. W postanowieniu tym sprawę przekazano do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K. Wówczas wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego w T. dotyczyło rozpoznania sprawy w postępowaniu odwoławczym, a więc apelacji od wyroku. Charakter przyczyny wyłączenia sędziego na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. świadczy o tym, że ocena jej zaistnienia powinna zostać dokonana na czas orzekania w danej sprawie, gdyż – *rebus sic stantibus* – może w dalszym postępowaniu stracić na aktualności. Tym samym wyłączenie sędziego od rozpoznania apelacji w danej sprawie nie oznacza, że po przekazaniu tej sprawy do ponownego rozpoznania jest on także wyłączony od orzekania w kwestiach procesowych jakie ujawnią się w toku dalszego postępowania. Nie było więc przeszkód, aby sędzia Sądu Okręgowego w T., w związku uchyleniem wyroku do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy w K., orzekał w sprawie wyłączenia sędziów Sądu, któremu przekazano sprawę do ponownego rozpoznania.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.